

Номинация „Общественик на годината“ за Радостин Мирков, автор на книгата „Кървавата бразда на Добруджа“

Радостин Мирков

Радостин Мирков е роден на 14.09.1961 г. в гр. Балчик, в семейството на началната учителка Мария Миркова – Отличник на просветата и Мирко Мирков, председател на Морски клуб Балчик, Почетен гражданин на гр. Балчик. След завършване на средно образование през 1979 г. в ЕСПУ „Христо Ботев“ гр. Балчик и отбиване на редовна военна служба през 1979-1981 г. във ВВС – Балчик, завършва Национална спортна академия София през 1985 г. и Право през 2000 г.

През 1994 г. излиза първата му книга – стихосбирката „Балчик – моя съдба“. Издава общо 18 книги, от които стихосбирките „Вяра“, „Горчиво Сладко“, „Светиня“, „Орел от Възбог“, „Обич до безкрай“, „Орисница“, „Триптих на живота“ и др., и в проза – „Преселници“, „Майка Добруджа“, „Кървавата бразда на Добруджа“ и др. Член е на Съюза на независимите български писатели (2016 г.). Най-широка популярност добива книгата му „Кървавата бразда на Добруджа“. Тя е първата книга, появила се след политическите промени у нас през 1989 г., която разкрива чрез автентични спомени на завърнали се от концентрационните лагери в румънска Молдова и на разкази на техни наследници за откарването. Това за хората през времето на соца е един малко известен (по политически конюнктури) исторически факт – заточаването на добруджанци, мирно население, от румънските власти през 1916-1918 г.

Кой, ако не добруджанци, трябва да повдигнат булото на забравата за паметта на събитията през 1916-1918 г. И през 2000 г. това се случва. Г-н Радостин Мирков не е историк, не е бил и изявен краевед тогава, но не може да не изпълни завета на своя, оцелял чрез бягство от заточение дядо, Радослав Мирков. Заветът е изпълнен. През 2000 г. се появява първото издание на книгата „Кървавата бразда на Добруджа“. Благодарение на своето огромно родолюбие и гражданска смелост авторът осветява

един исторически факт, свързан с историята на

Добруджа и на България. Не само наследниците на откараните, но и много български граждани можаха да се докоснат до истината, която касае 40 000 души мирно население от Северна и Южна Добруджа. Публикуваният в книгата „Мартиролог“ – списъци на жертвите на репресиите, които за съжаление не са пълни, предизвика вълна от израз на признателност и почит към жертвите на румънските репресии. Този исторически факт е признат от държавата в лицето на президента Георги Първанов, който на 23 август 2006 г. откри паметна плоча в гр. Каварна. В неговото изказване четем: „Прави чест на г-н Радостин Мирков, че с много творчески ентузиазъм и дълбоко родолюбие е достигнал до факти, които признавам, че и аз, като историк, за първи път чувам и за първи път чета за тях. Това показва, че пред българските историци – национални, местни, краеведи – има все още бели петна, чието изследване би могло да ни направи горди, че сме българи. Мемориалът показва, че нищо не е забравено и никой няма да бъде забравен“.

върща в явление – преиздава се многократно, всеки път се намират дарители за всяко следващо издание и книгата се изчерпва. Все повече хора научават за събитията в Добруджа през 1916-1918 г. Не закъснява и изразът на почит и признание към невинните жертви на румънските репресии. За двадесет години – от 2000 г., когато излиза първото издание на книгата „Кървавата бразда на Добруджа“ до 2019 г. – са създадени деветнадесет мемориална знака – паметници и паметни плочи, с имената на отвлечените, в следните селищата в Южна Добруджа: с. Гурково(2001 г.), с. Победа (2004 г.), гр. Балчик (2005 г.), гр. Каварна (2006 г.), гр. Тутракан(2006 г.), с. Краенево (2007 г.), с. Божурово

(2008 г.), с. Езерец (2009 г.), с. Житен(2009 г.), с. Красен (2013 г.), гр. Тервел (2014 г.), гр. Шабла (2015 г.), с. Плачидол (2016 г.), с. Попгригорово (2016 г.), с. Дуранкулак (2016 г.), с. Сноп(2017 г.), с. Границар (2017 г.), с. Карапелит (2017 г.), с. Дропла (2018 г.).

За историците това е истински феномен – една книга събужда родовата памет и създава мост от национална идентичност между поколенията. Представените паметни плочи и създадените мемориални комплекси в различни селища на Южна Добруджа изразяват почитта към невинните жертви на войната – мирно население, от признателните поколения. Сред тях ярко се откроява Мемориалната градина „Неовършеният харман“ в с. Житен.

Книгата претърпя десет издания. Всяко издание е осъществено благодарение на събирани средства от спомоществатели и книгите са раздавани безплатно на дарители, наследници на отвлечените, читалищни библиотеки, историци, граждани.

Копия от книгата „Кървавата бразда на Добруджа“, издавана на български език, се намират в големи

Откриване в Каварна на плоча с имената на откараните в робство по време на румънските репресии през 1916-18 г. Официални лица /отляво надясно/: Георги Първанов, президент на РБ, Цонко Цонев, кмет на гр.Каварна, Радостин Мирков, автор на книгата „Кървавата бразда на Добруджа“.

библиотеки на различни страни по света: Конгресна библиотека – Вашингтон, САЩ; Нюйоркската публична библиотека – Ню Йорк, САЩ; Британска библиотека – Лондон, Великобритания; Национална библиотека – Букурещ, Румъния; Библиотека на Академията на науките – Букурещ, Румъния; Централна университетска библиотека – Букурещ, Румъния; Централна научна библиотека – Кишинев, Молдова; Национална библиотека – Кишинев, Молдова; Националните библиотеки на Испания, Италия, Германия, Франция, Белгия, Холандия и др.

Осмо издание (2014 г.) на книгата е преведено на турски език на доброволни начала от турския гражданин Хашим Джинли, роден и живял в България. Съдържанието на десетото преработено и допълнено издание на книгата (издател Фондация „Вигория“, 2019 г.) се състои от три части:

– В Първа част ПРАВОТО И ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ДА ПОЗНАВАМЕ И ПОМНИМ ИСТОРИЯТА СИ са дадени мнения за книгата и представен историческия фон, на който се развиват описаните в книгата събития.

„Авторът заслужава похвала заради впечатляващата си проява на родолюбие и гражданска доблест, защото Историята трябва да се пише, знае и помни такава, каквато някога се е състояла.“ – пише акад. Георги Марков в своето мнение за книгата.

„Никой не може да каже дали и кога случилото се през 1916–1918 г. щеше да стане достояние на мнозинството от българите, ако не се беше появил този труд, който подобно на историята на Паисий Хилендарски повдигна булото на забравата от едни почти насилва скрити страници от нашата история.“ – прави едно много сполучливо сравнение д-р Костадин Костадинов:

– Втора част СВИДЕТЕЛСТВА ЗА РУМЪНСКИТЕ РЕПРЕСИИ НАД ДОБРУДЖАНЦИ, МИРНО НАСЕЛЕНИЕ, ПРЕЗ 1916–1918 г. е допълнена с още нови свидетелства на наследници на репресираните. – В Трета част ДА СЪХРАНИМ НАДЕЖДАТА е показано, че волята на народите е: взаимоотношенията да се развиват на основата на мирно съществуване, в разбирателство, в културно и икономическо сътрудничество.

В ПОСЛЕСЛОВ авторът на книгата пише: „Нека с тревожния звън на камбаните на съвестта да напомняме за всички тях, скъпите чета на Добруджа, които по кървавата бразда на времето, написаха със

златни букви историята на свободна Добруджа за обединението на България!“

Десето издание на книгата се намира в електронен вариант в информационния портал на Фондацията [https://server21.clanweb.eu/vigoria.info/wp-content/uploads/2019/09/\(свободен_достъп\)](https://server21.clanweb.eu/vigoria.info/wp-content/uploads/2019/09/(свободен_достъп))

За своята краеведска дейност Радостин Мирков е удостоен с Почетна грамота на Съюза на краеведите в България през 2001 г., а през 2019 г. фондация „Вигория“ го награди с Почетна грамота „Златна детелина“ за гражданската смелост при написването и издаването на книгата „Кървавата бразда на Добруджа“ през 2000 г., която е преиздавана мно-

гократно през годините, поради големия интерес към нея; за всеотдайността, с която помага при организиране поставянето в различни селища на паметни плочи, с имена на добруджанци, жертви на румънските репресии в периода 1916–1918 г.; за примера и посланията към младите поколения да поддържат родовата памет и краеведско отношение към родното огнище; за неговото високо родолюбие, отговорност пред обществото и подрастващите, и доброволния труд при организирането и провеждането в различни селища на събития, свързани с темата „откараните“.

Мария ДОБРЕВА
Фондация „Вигория“

	<p>ФОНДАЦИЯ „ВИГОРИЯ“ Образование, екология, култура FOUNDATION „VIGORIA“ Education, ecology, culture</p>	
	<p>София 1612, жк. Лагера, ул.Боговец № 8 GSM: +359 888 474392 GSM: +39 3288514013</p>	<p>e-mail: maria_hr_nik@yahoo.com e-mail: vigoria_bg@yahoo.com www.vigoria.webs.com Sofia 1000, P.O.box 130</p>
<p>Изм. № 119/07.02.2020</p>		
<p>ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКОТО НАСЛЕДСТВО“ ГР. БАЛЧИК</p>		
<p>УВАЖАЕМА Г-ЖО КОСТОВА,</p>		
<p>Фондация „Вигория“ (www.vigoria.webs.com) е съдебно регистрирана на 22 април 2010 г., с области на действие Образование, Екология, Култура. Фондацията има и издателска дейност.</p>		
<p>В последните години Фондацията е насочила вниманието си към Добруджа – нейната история, видни личности и издаване на книги на добруджански автори. Фондацията издаде книгата „По пътеките на спомените“ на Христо Гаврилов от с. Дропла (2018), преиздаде книгите „Кървавата бразда на Добруджа“ на Радостин Мирков от гр. Балчик (2019) и „Болката любов“ на Пенчо Иванов от гр. Добрич (2019). Силно впечатление остави книгата „Кървавата бразда на Добруджа“, високото родолюбие и гражданската смелост на нейния автор. Представянето на десето преработено и допълнено издание на книгата бе отразено широко от пресата, което показва големия обществен интерес към книгата и нейния автор.</p>		
<p>Фондацията предлага г-н Радостин Мирков да бъде отличен с наградата „Общественик на годината – 2019“</p>		
<p>С уважение,</p>		
<p>Мария Добрева председател на фондация „Вигория“</p>		